

۲۰۱۵/۰۹/۰۶

آصف بهاند

د پژواک شلم تلین او یوه تعزیتی غونډه

هونبیاران می لیونی بولي پژواکه د مستانو خم خانه کی افلاطون یم

دا دی د پژواک ویر شل کلن شو. د «کلمه داره روپی» خاوند شاعر، نامتو دیپلومات، زرور ژورنالست او متعهد لیکوال استاد عبدالرحمن پژواک د ۱۹۹۵ کال د جون په اتمه د ۸۶ کلونو په عمر په پېښور کې وفات شو. ماته د ماسکو د سختو ورځو هغه ورځ بنه په یاد ده چې یوځل لطیف لالا (ډوکتور لطیف بهاند) او بیا گران دوست زرین انځور احوال راکړ:

«په پېښور کې استاد عبدالرحمن پژواک وفات شوی دی، غواړو چې د افغانستان د فرهنگ ټولني له خوا د استاد له پاره یوه تعزیتی غونډه جوړه کړو او...»

استاد عبدالرحمن پژواک دافغانستان د ادبي، ژورنالستي، سیاسي او ملي شخصیتونو په سرلارو کې شمیرل کېږي. پژواک په ۱۹۱۹ م کال زیږېدلی. د حبیبی لیبی له پای ته رسولو وروسته، د کابل د طب پوهنځي ته شامل شو، خو له دوو کلونو وروسته یې هغه نیمگړی پرېښود او ادبي هڅې یې پیل کړې؛ خو وروسته یې د سکاتلند د ادنبورگ په پوهنتون کې د نړیوالو اړیکو او عملي ژورنالیزم په څانگه کې خپلې لوړې زده کړې ترسره کړې. زه د ده ژوند کېدای شي پر دغو څلورو برخو وویشل شي:

۱ - زده کړې،

۲ - په افغانستان کې ماموریت،

۳ - په بهراو ملگرو ملتونو کې ماموریت،

۴ - تقاعد او د مهاجرت دوره.

په افغانستان کې له ځینو بریالیو ماموریتونو وروسته، په بهر کې د کلتوري آتشي په توگه وټاکل شو، بیا په ملگرو ملتونو کې د افغانستان د سفیر او دایمي استازي په صفت دنده ور وسپارل شوه، په ۱۹۶۷ م کال د ملگرو ملتونو د عمومي اسامبلي ریاست ته انتخاب شو، وروسته له دې په بن او لندن کې د افغانستان د سفیر په توگه وگمارل شو.

کله چې استاد پژواک د ۱۳۷۴ هجري شمسي کال د جوزا په اتلسمه (۱۹۹۵ د جون اتمه) نیټه په پېښور کې وفات شو، په همدې وخت کې ماسکو میشتو افغان فرهنگیانو «دافغانستان د فرهنگ ټولنه» په نامه د روسیې په ماسکو کې یوه فرهنگي ټولنه درلوده چې په ۱۹۹۴ کال کې د گڼ شمیر افغان فرهنگیانو د هڅو په پای کې تاسیس شوې وه. دې ټولني وپتيله چې د استاد پژواک له پاره یوه تعزیتی غونډه جوړه کړي. د دې ټولني د رهبري مشرتابه په یوه بیړنی غونډه کې وپتیل شوه چې دا تعزیتی غونډه د استاد پژواک د شخصیت ته د بنه درناوي په خاطر باید د یوه علمي سیمینار بنه ولري. د مقالو لیکل او د پژواک په باب لومړنیو موادو او د استاد د شعرونو او آثارو د تر لاسه کولو له

د پاڼو شمیره: له 1 تر 3

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزي بني پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من يو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

پاره وخت ته اړتیا وه، نو هماغه و د ۱۹۹۵ کال د جون شپږویشتمه نیټه ورته وټاکل شوه او غونډه په همدې ورځ جوړه شوه.

په دې تعزیتی غونډه کې گڼ شمیرافغان فرهنگیانو او ختیځ پېژندونکو گډون کړی و. گډون والو د پښواک د څوارخیز شخصیت، آثارو او افکارو په باب مقالې، شعرونه او خاطرات بیان کړل. غونډه د قرآن کریم د څو آیتونو په تلاوت پرانستل شوه. د غونډې مشري بناغلي زرین انځور کوله. د پښواک غونډه د استاد پښواک په دې شعر پرانستل شوه:

د لیلانه په یو ټکي ډیر ممنون یم
چې په ډاگه راته وایې چې مجنون یم
د وصال خوبونه نه وینم تل وینم یم
که د چا یم منت باره، دبیلتون یم
سکندر د زمانې یم بی هنداري
چې خاوند د خپل گریوان او ځنگون یم
دغه سا چې زما ویني زمانه ده
ژوندی بل دی، زه یې سیوری د ژوندون یم
مرگ منزل دی د سپیڅلي ژوندون لاره
لالهاند ځکه په لاره د ژوندون یم
زما شعر کې به نوی ژوندون نه وي
خو په خپله ابدې نوی مضمون یم
هوښیاران مې لیونی بولي پښواکه
د مستانو ځم خانه کې افلاطون یم

د غونډې په لړ کې دغو کورنیو او بهرنیو لیکوالو او شخصیتونو د استاد پښواک د شخصیت پر بیلابیلو اړخونو خپلې مقالې او شعرونه واورول:

- مشهور ختیځ پېژندونکی، افغانستان پېژندونکی او مورخ پروفیسور گنکوفسکي،
- د راډیو افغانستان پخوانی رییس او تکړه ویاند نبي کوشا،
- افغانستان پېژندونکی او پښتو پېژندونکی میرمن گراسیموا،
- د کابل پوهنتون پخوانی استاد دوکتور لطیف بهاند،
- کیسه لیکوال او نقد لیکونکی زرین انځور،
- استاد امان اشکریز،

- په کابل کې د ژوندون مجلې پخوانی مسول مدیر گل افضل ټکور.

د پښواک مرگ د افغانستان د فرهنگ خزان وهلي بڼ باندې یوبل کلک گزار و چې یوځل بیا یې غمجن فرهنگیان او پر وطن مین افغانان د ویر پر ټغر کینول.

گران دوست او پیاوړي قلموال، زرین انځور د افغانستان د فرهنگ ټولني دنشراتي ارگان((پرديس))په پنځلسمه پرله پسې گڼه کې د استاد پښواک د مړینې په ویر کې داسې لیکلي دي:

« د استاد پښواک د مرگ د غږ په اوریدوسره، د نړۍ په گوټ گوټ کې خواره واره افغانان یوازي له دې امله غمگین نه شول چې یو لوی دیپلومات، شاعر او مبارز مړ شو، بلکې زیاتره تأسف له دې امله هم و چې د وطن د تاریخ په داسې حساسو جوړونکو شیبو کې د داسې خبرو او ملي شخصیتونو مرگ لا زیات غمجنونکي او وژرونکي دي...»

د استاد پښواک د شخصیت وړانگې ترهرڅه لومړۍ، د افغانستان د ژورنالیزم او مطبوعاتو په پانوکي راوخلیدې. دی له هغوکسانوڅخه و چې د وطن د مطبوعاتو په تاریخ کې یې نوې انگازې او ولولې را پیدا کړې. د همدغسې څو تنو په هلوځلو زموږ ژورنالیستیک او مطبوعاتي بهیر، که په نړیواله کچه نه وي، د سیمې د مطبوعاتي لړۍ سیالی ته برابر شو...

د استاد پښواک د شخصیت دویم اړخ، سیاست او دیپلوماسي ده. دی د وطن د آزادي غوښتونکو ملي شخصیتونو په کتار کې څرگند مقام لري...

استاد عبدالرحمن پښواک د افغانستان د ادبیاتو په تاریخ کې د ستاینې وړځای لري...»

د پاڼو شمیره: له 2 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته راښوولې. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ

پژواک له خلکو او وطن سره بې پايه او بيساري مينه درلوده، دا مينه د ده په دوو وروسيو آثارو (حديث خون، ميهن من) کې ښه ځليدلې ده. د پژواک دا دوه کتابونه د ده د ورستيو شعري بيلگو او فکري بهير ښه څرگندويي کوي.

زه (اصف بهاند) له پژواک سره لومړی استاد بينوا د «اوسني ليکوال» له کرکې نه آشنا کړم، بيا مي د پژواک هنر او له وطن سره مينه په «کليمه داره روپۍ» کې وپيژندله. د مهاجرت په چاپيريال کې به چې کله کله په ادبي بنډارونو کې دوستانو د پژواک سره د ليدنو خاطرات بيانول، ما ته به رخه را تله او زړه کې به مې ويل چې کاشکې خدای پر ما هم د دې څو اړخيز شخصيت ليدل لورولي وای خو...
گران دوست زرین انځور په پيښور کې ډير ځلي وړ سره ليدلي و. د ده له خولي مې اوريدلي او په مقالو کې مې يې لوستي چې ويل به يې:

«... په پيښور کې به چې کله د افغانستان د کلتوري ټولني له يارانو سره د پژواک ليدلو ته تللو، نو مور ته به يې د خپلو آثارو نموني اورولي او په «سپيدي» او «خپلواکي» کې به يې د نشر له پاره را کولي. د ده وروستۍ شعري نموني د يو ژور درد او ویر لرونکې دي، د يو ستر وطني وير او درد څرگندوی دي. راضي دغه يوه کوچنی نمونه يې واورئ:

چې په زړه مې د ژوندون نوی بار شي
لکه گل تر او تازه د زړه پرهار شي
په یو دم د خاطراتو له نسیمه
خان مې سور او بیا مې سور لکه انگار شي
کله کله داسې وخت پر سړي راشي
چې جام مات کړي او بیسده د خمار شي
هغه زړه چې بې نیازه مستي غواري
خدای دې نه کا چې ساقی ته امید وار شي
د امید ډیوه چې مړه شي هیله مه کړه
چې بل بیا په سترگو اور د انتظار شي
داسې توره ترورمې ده په دې بن کې
چې د شپې مرغه په ورځ کې په کوکار شي
دا وطن د کومې پیغلې تور اوربل دی
چې باد نه وي لا مهلی تار و مار شي
گنهار یم خو گناه مې آزادي ده
څوک به دې خوړي گناه نه توبه کار شي
پای

د پاڼو شمېره: له 3 تر 3

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکني د لیکنيزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په څیر و لولئ